

Beretning på generalforsamlingen 19.03.2014

Når man skal gøre status over det år, der er gået, er det altid svært at finde en overskrift – et hovedtema, der er dækkende for hele foreningens virksomhed.

Men selvfølgelig har vi alle sammen stadig lukningen af Klemensker Skole i 2011 i baghovedet, og derfor er det selvfølgelig også interessant at se nærmere på, hvordan det er gået med vores medlemstal i den mellemliggende periode. Og det er ikke morsom læsning.

Medlemstallet er i de seneste to år dykket fra 971 til 745, og selv om der var en lille opbremsning i faldet fra 2012 til 2013, hvilket primært skyldes, at fitnessafdelingen nu har fundet sit naturlige leje på omkring 300 medlemmer, så er der ingen grund til at tro, at det stopper her.

Håndbold er efterhånden en sport, der kun spilles ganske få steder på øen, og lige nu ser også ret sort ud for vores egen håndboldafdeling, der lige har afsluttet dette års turnering med kun to hold. Trist, når Nyker/Klemensker en gang var øens førende klub med 15-20 hold og masser af vundne mesterskaber.

Det samme gælder fodboldafdelingen. Selv om man nu samarbejder med Nyker og Hasle, både på ungdoms- og på seniorfronten, så kniber det med at samle spillere nok. Nostalgikere vil kunne huske, at alle tre klubber engang spillede med egne hold i Danmarksserien og havde masser af ungdomshold.

Badminton har stadig en ungdomsafdeling med omkring 30-40 spillere, hvilket er fint, når vi sammenligner med andre af øens klubber, men slås med et stort træner- og leder-problem. Det er tappert, men selvfølgelig ikke holdbart, at de samme to personer skal tage sig af op til fire hold, både til træning og kampe.

På samme måde slås gymnastikafdelingen med et lederproblem, og flere gange i de seneste år har man nedlagt hold, før de overhovedet kom i gang, fordi man ikke har kunnet finde de nødvendige trænere. Det er ikke heldigt, for de unge mennesker, der har måttet springe en årgang over, er svære at samle op igen på et senere tidspunkt.

Der er hård kamp om et stadig færre antal børn, men problemet er også, at børnene ikke længere er fast forankrede i deres eget lokalområde, men går i op til fem-seks forskellige skoler spredt rundt på hele øen. Læg dertil de mange timer, de bruger på transport. De skal tidligt op og kommer sent hjem, og så er der vel ikke noget at sige til, at de i mange tilfælde ikke har overskud til at køre til træning bagefter. Slet ikke, hvis det igen er forbundet med en masse transport.

Fra næste skoleår bliver det formentlig endnu sværere for de idrætsforeninger, der ligger i et område uden egen skole. Mange af børnene vil komme endnu senere hjem, og selv om vi ikke har afprøvet det endnu, vil skolereformen uden tvivl få en negativ indflydelse på træningstiderne og udnyttelsen af de tidligere timer i Klemensker-hallen. Udendørs kan man bedre skubbe det hele en time. Og så kan trænerne jo også nå hjem fra arbejde.

En af de mange fordele, der er nævnt i forbindelse med skolereformen, er, at idrætsforeningerne kan gå ind og blive en medspiller i idrætsundervisningen eller i SFO'erne. Jeg kan dog ikke forestille mig, at der er mange af Klemensker Idrætsforenings ledere, der stiller op som undervisere på skolerne i Allinge og Hasle eller på en af de mange friskoler i Østerlars, Nyker, Aakirkeby eller Rønne. Det er altså næppe den vej, vi skal rekruttere nye medlemmer.

Men det er ikke skolepolitikken alene, der gør det svært at være Klemensker IF i 2014. Der mangler i høj grad også voksenengagement. Vi mangler trænere og ledere, og endnu værre – vi mangler nye og unge folk i vores udvalg og vores bestyrelse, og i forbindelse med de årlige afdelingsmøder blev to udvalg, gymnastik og fodbold, reduceret til kun tre medlemmer, fordi man ikke kunne finde afløse for de medlemmer, der trak sig, og på nær én person blev hele

badmintonudvalget skiftet.

Mange af udvalgs- og bestyrelsesmedlemmerne har efterhånden været med i mange år, og selv om de hver for sig udfører et stort arbejde for at få hjulene til at løbe rundt, så er det altså ikke fra dem, man skal forvente initiativer til nye aktiviteter. Vi snakker stadig mere "mursten" end idræt – altså mere drift af bygninger end sportslige aktiviteter.

Men hvor skal de nytænkende ledere komme fra? Det er nok et spørgsmål, man stiller sig mange steder rundt på øen, og uanset hvor mange konsulenter og kloge hoveder, der bliver ansat, så kommer vi ikke videre, så længe vi hvert år må sige farvel til flere hundrede af de unge mennesker, der ikke bare skulle føde den næste generation af medlemmer, men også udvikle fritidstilbuddene i tidens ånd.

*

Politikerne har - med den skæve aldersmæssige sammensætning af befolkningen på Bornholm - ikke lettere arbejdsvilkår end idrætslederne, og igen i 2013 kom der et udspil, der ikke faldt i god jord overalt, nemlig lukningen af et antal af øens fodboldbaner, herunder lysbanen i Klemensker.

Vi er helt med på, at der spilles færre kampe i de små byer, men der må være lige vilkår for sammenlignelige klubber - altså en kampbane og en træningsbane hvert sted. Det var der ikke lagt op til i udspillet fra kommunen. Det var også den indsigelse, vi fremførte meget hurtigt, og derfor blev lysbanen også reddet i denne omgang.

Men dermed ikke sagt, at det ikke kan blive vores tur næste gang. Vi har bare den holdning, at skal der lukkes baner, så må det ske i den takt, som klubberne selv erkender, at behovet for de nuværende baner ikke længere er til stede. Kommunen skal ikke fremskynde lukningen af de små klubber ved at lukke baner, mens der stadig er lidt liv i klubberne.

Når og hvis en banelukning kommer på tale, må det ske på en ordentlig måde, således at klubberne eventuelt får chancen for at videreføre pasningen af banerne på rimelige vilkår - med hjælp fra kommunen. Der kan spares på mange måder, og en offentlig henrettelse af klubberne må absolut være den sidste udvej. Kun ved dialog får man det bedste ud af selv de dårligste situationer.

*

Moderne teknik og edb-løsninger er også en stor udfordring. Jeg skal ikke trætte generalforsamlingen med tekniske detaljer – det er jeg nok heller ikke den rette til, men det er lidt irriterende, at man fra centralt hold i idrættens verden ikke kan finde sammen om nogle fælles edb-løsninger. På det punkt er den flerstrengede idrætsforening håbløst gammeldags.

Nu er det sådan, at samtlige udvalg skal have deres egen edb-ekspert til indtastning af resultater, holdkort, medlemslister m.m. Når de så endelig får lært, hvad de skal, forlader de måske udvalget, og så kan man starte forfra. Der er mange fordele ved, at tingene kan ske via en computer, men der er også situationer, hvor en papir og blyant-løsning nok stadig var at foretrække.

*

Selv om der således er mange udfordringer for idrætten, så er der stadig mange, der er med til at løfte Klemensker IF i flok. Vi spiller stadig banko på Lindevej, vi har oparbejdet en fantastisk genbrugsbutik, vi arrangerer loppe- og kræmmermarkeder, og af og til er der også arrangementer af social karakter. Alle disse aktiviteter kaster et pænt overskud af sig. Men i nogle år endnu går pengene for størsteparten til afvikling af den gæld, foreningen satte sig i ved overtagelsen af ejendommen på Lindevej 25 – i dag kaldet KIF Centret.

Vi har igen i år afdraget ekstraordinært på gælden, i alt 200.000 kr., hvilket også kan ses på regnskabet, som Ulla senere vil fremlægge. Uden dette afdrag var vi kommet ud af året med et overskud på 25.000 kr., men med de stigende rentesatser, der er på banklåne, vil vi benytte enhver chance for at nedbringe gælden, så længe likviditeten i foreningen tillader det.

Først derefter kan vi begynde at dirigere flere penge over til de idrætslige aktiviteter. Det er dog ikke sådan, at udvalgene ikke har et økonomisk råderum i dag. De fleste af udvalgene er fornuftigt konsoliderede, og selv om det også er en af årsagerne til, at vi overordnet har kunnet foretage de økonomiske dispositioner, vi har gjort, så er der stadig penge til de mest nødvendige indkøb af nyt udstyr m.v.

*

Tak til alle vores trænere, ledere og udvalgsmedlemmer samt de forældre, der hjælper til med kørsel m.m.
En særlig tak til de udvalgsmedlemmer, der har været med i mange år, men som nu har valgt at stoppe. Heldigvis hjælper nogle af jer stadig til på sidelinjen.

Tak til sponsorer og øvrige samarbejdspartnere, herunder Bornholms Idrætsområder.

Tak til de utrættelige loppemarksindsamlere – Kjeld, Ulf og Bjarne – og tak til alle dem, der er med til at gennemføre loppemarkederne med Ivan, Annika, Yvonne og Jacob som tovholdere.

Tak til Bjarne og Birgitte for deres arbejde med kræmmermarkederne.

Tak til Hans og Birgit og resten af bankoholdet.

Tak til genbrugsdamerne og deres mandlige hjælpere, John og Kjeld.

Tak til Ulla og Irene deres solide arbejde med at holde styr på regnskaberne, og tak til Ivan – dels for arbejdet med at tilse og vedligeholde vores bygninger, dels for at holde gang i cafeteriet.